

NO A LA LEC

ni a l'enduriment de la selectivitat

El fill de l'obrer a la universitat

Lluitem per defensar l'educació pública, lluitem per tenir un futur digne

En plena crisi econòmica, la major dels últims 70 anys, s'escolta reiteradament que l'educació és fonamental. Tanmateix, els estudiants ens trobem cada cop amb més obstacles. Aquest curs ja hem començat a patir les conseqüències de la Llei d'Educació de Catalunya (LEC), aprovada pel tripartit i la dreta CiU, malgrat el rebuig massiu de professors i estudiants. Junt a la resta de mesures (Pla Bolonya, nova selectivitat,...) assistim a una veritable **declaració de guerra a l'educació pública i als fills dels treballadors**.

El fill de l'obrer a la universitat No a la nova selectivitat

Aquest curs s'ha començat a aplicar el Pla Bolonya, augmentant les dificultats horàries per estudiar i treballar, augmentant les taxes fins un 30%, devaluant els títols universitaris (graus), retallant el pressupost de la universitat un 8%... en definitiva, convertint la universitat en una cursa d'obstacles per als fills dels obrers.

El juny es farà la nova selectivitat, que constarà de cinc exàmens obligatoris i tres d'optatius per pujar nota. Els dos exàmens optatius amb millor nota se sumessin a la nota dels obligatoris. **Això significarà endurir la selectivitat**, perquè són les universitats qui decideixi quant valen els exàmens optatius (ponderacions de 0,1 o 0,2). Per exemple, per accedir a la carrera de Comunicació Audiovisual compta més biologia (0'2) que cultura audiovisual (0'1), en Arquitectura pondera més biologia que Dibuix Tècnic (0'1). Aquells estudiants que vulguin accedir a Psicologia, Logopèdia o Educació Física (INEF) tindran més obstacles perquè abans s'accedia per Ciències Socials, mentre que ara serà per Ciències de la Salut.

En definitiva, les universitats convertiran els exàmens voluntaris en obligatoris elevat la nota de tall i ponderant més assignatures més dures, per limitar l'accés a la universitat. Aquest nou model de selectivitat incrementa els obstacles dels fills dels treballadors, sense els recursos econòmics per poder pagar acadèmies privades on preparar les "optatives".

A més, es devalua el títol de batxillerat perquè comptarà més la nota de selectivitat que els dos anys de batxillerat, i disminueix el nombre de carreres a què optar perquè ja a 1r de batxillerat caldrà escollir les assignatures exigides per les universitats.

La selectivitat és una criba d'estudiants, sobretot fills de treballadors, producte de l'escassetat de places universitàries (el que s'agreuja amb Bolonya). El Sindicat d'Estudiants reclama la **supressió de la selectivitat** i la construcció de les suficients places universitàries, i sens dubte exigim la **derogació del decret de la nova selectivitat**.

LEC - llei de privatització: Degrada l'educació pública i la privatitza.

- **Privatització de l'educació:** La LEC augmenta les subvencions a l'educació concertada (empreses privades controlades majoritàriament per l'Església Catòlica que reben diners públics), i els garanteix que puguin continuar fent de l'educació un negoci econòmic i ideològic: cobrament de quotes il·legals, religió obligatòria, selecció social i econòmica de l'alumnat,...

- **Nou retall als nostres drets democràtics:** El Director-dictador-gestor: la LEC imposa un model en la forma de funcionar dels centres copiat del de l'escola concertada. Empitjoren les condicions laborals dels professors i retallen els drets democràtics i la participació de la comunitat educativa (estudiants, professors i famílies) donant un poder absolut al director/directora, que actuarà com el gerent o com el "cap de personal" en qualsevol empresa privada.

Un exemple d'això el tenim amb el judici contra el Sindicat d'Estudiants que ha impulsat el Departament d'Educació, a fi de criminalitzar-nos. A l'IES Consell de Cent de Barcelona, el director Damià Montes, durant el curs 2008-2009 va negar sistemàticament al Sindicat d'Estudiants el dret a assemblea. Dies abans de la vaga d'estudiants i professors del 19 de març, va denunciar a la policia a dos companys del S.E amb la falsa acusació d'agressió. El jutge va imposar multes econòmiques i una ordre d'allunyament contra els dos companys, com si es tractés de delinqüents, quan en realitat són les víctimes d'un muntatge.

El que pretén el Departament és presentar al Sindicat d'Estudiants com a violents i agressors, basant-se en una acusació que és mentida de cap a peus, i així vulnerar els drets democràtics. Aquest és un exemple del que ens podem trobar en altres centres amb el model de director - dictador - gerent que imposa la LEC.

- **Instituts públics "guetos"**: La LEC imposa que els instituts i escoles públiques s'han de finançar segons criteris empresarials. D'una banda, els centres rebran més o menys diners depenent del rendiment (finançament segons objectius) el que significarà que els instituts dels barris obrers (amb més problemes socials derivats de l'atur, la precarietat, els baixos salaris,... i amb més fracàs escolar) en comptes de rebre més ajuts i recursos per superar aquests obstacles, rebran menys diners, convertint-se en guetos.

D'altra banda, s'imposa als centres que es busquin la vida per obtenir recursos econòmics, com "la venda de material elaborat en horari escolar", el lloguer de les instal·lacions a empreses privades i fins i tot a l'endeutament del institut! És a dir, **mentre el govern lliura milers de milions d'euros als bancs per salvar els seus beneficis, els estudiants i famílies haurem de pagar les conseqüències de l'endeutament dels instituts... amb els bancs!** Aquesta mesura obre la porta a acabar amb la gratuïtat de l'educació pública, com ja succeeix en la concertada.

La LEC es comença a aplicar

Aquest curs estem veient el que significa la LEC a la pràctica. Més de 20.000 alumnes estudiant en barracons (1046 en total), les baixes de professors no són cobertes per substituïts fins el quart dia, continua el gradual desmantellament del batxillerat nocturn i s'han retallat les plantilles de professors un 5%, augmentant la massificació a les aules. Aquestes mesures per estalviar diners van directament contra la qualitat de l'educació: aquí tenim l'origen del fracàs escolar.

Mentrestant, el Conseller d'Educació Maragall ja ha dit que l'educació privada rebrà més diners públics perquè el que reben "és insuficient". A part dels més de 1.000 milions d'euros que va rebre el 2009, ja han anunciat un augment de com mínim uns altres 300 milions d'euros més cada any fins a 2016! I els instituts públics hauran d'endeutar-se!

Per un pla de mobilitzacions

La majoria de la comunitat educativa hem demostrat el nostre rebuig frontal envers aquestes mesures. Si van aconseguir aprovar la LEC no va ser perquè a professors i a estudiants ens faltés força o suport social. Les mobilitzacions històriques del 14 de febrer 2008 o el 19 de març 2009 van demostrar aquesta fortalesa. El Departament d'Educació ha mantingut una actitud de menyspreu cap a les opinions de la comunitat educativa, i quan s'han obert processos de negociació, en realitat s'ha tractat de maniobres per guanyar temps i refredar la lluita. Lamentablement, els dirigents sindicals han caigut en la trampa en diverses ocasions, donant oxigen al Conseller Maragall en la negociació/farsa, en lloc de continuar intensificant la lluita i estenent la resposta mitjançant un pla de lluita seriós i contundent.

Ara que s'estan donant nous atacs, els dirigents sindicals no haurien de confiar en la capacitat negociadora de Maragall sinó que haurien d'impulsar un pla de lluita. De fet, la única forma d'aturar aquests atacs és a través de la mobilització al carrer.

Els dirigents sindicals haurien d'organitzar un pla de lluita que suposi un pas endavant respecte a les mobilitzacions anteriors: **la convocatòria d'una Vaga General de tota la Comunitat Educativa, dins d'un pla de mobilitzacions més ampli, demanant el suport dels pares i el conjunt de la classe obrera.**

La defensa de l'educació pública ha d'estar vinculada a la lluita per un futur digne per a la joventut. Els grans empresaris i banquers estan acomiadant milers de treballadors. La lluita educativa ha de formar part d'un **pla de mobilitzacions que haurien d'organitzar els dirigents sindicals, amb una Vaga General de treballadors** per exigir al govern una verdadera política d'esquerra, contra els acomiadaments, per subsidis de desocupació indefinida, i en defensa del sector públic.

Assemblea d'estudiants

I ES

Dia:

Hora:

Lloc:

**No a la LEC
ni a l'enduriment de la selectivitat
El fill de l'obrer a la universitat
Per una reforma educativa
en benefici de l'educació pública
Per una vaga general
de la comunitat educativa**

AFILIA'T AL SINDICAT D'ESTUDIANTS
www.sindicatdestudiants.net

Seu Sindicat d'Estudiants: Casal Marxista - c/Reina Amàlia 6, baixos esquerra, 08001
Metro Paral·lel o Sant Antoni · 933 248 325 · barcelona@sindicatodeestudiantes.net

